

HOMILIE VIERDE ZONDAG VAN DE VEERTIGDAGENTIJD B ZA 10 /11 MAART 2018

Reclame, het hoort bij onze samenleving. Kranten staan er vol van. Voetbalvelden staan omgeven door levensgrote borden en ook radio en tv onderbreken met regelmaat hun uitzendingen om ons mee te delen, wat wij allemaal nodig hebben voor ons geluk. De reclame belooft ons de mooiste dingen. Als hij maar de juiste margarine krijgt, dan is de sportieve carrière van de kleuter al verzekerd. Wie de juiste cosmetische producten gebruikt, is van alle relatieproblemen verlost. Wie dat alles niet gebruikt, moet weten dat hij/zij dan zijn geluk heeft verspeeld. "Gebruik dat alles", zo praat ons de reclame aan, "en je leven is geslaagd." Je blijft jong en mooi en je het geluk lacht je toe.

Wij zijn zeer gevoelig voor deze beïnvloeding. Want leven vereenzelvigen wij met koopkracht, met luxe en materieel gewin. Wij spreken tegenwoordig voortdurend over kwaliteit van leven. Zonder dat alles zou het geen leven meer zijn.

Toch leeft er in menig mens ook het verlangen naar meer dan dit alles, want wij weten ook, hoe vergankelijk en kwetsbaar deze materiele welvaart is. De laatste snuffjes op het terrein van de audio- en videoapparatuur kunnen uiteindelijk onze harten niet vullen. Vragen van leven en dood en van goed en kwaad stellen zich ondanks alles toch. Wij verlangen naar een leven, dat geen tranen en pijn meer kent en dat niet voortdurend bedreigd wordt door de dood, want de dood staat niet pas aan het einde van het leven, maar hij toont zich ook nu al onder vele vormen van zwakte en pijn. Helaas daar spreekt de reclame niet over.

Ook het evangelie spreekt over het leven, maar op een heel andere manier. Het zegt: "Zozeer heeft God de wereld liefgehad, dat hij zijn eniggeboren Zoon heeft gezonden, opdat alwie in Hem gelooft, eeuwig leven zal hebben." Jezus belooft leven, zelfs eeuwig leven, waarover de dood geen macht meer heeft. Jezus legt het ook uit. Geloven in Hem betekent leven, maar hoe moeten wij ons dat voorstellen? Wat betekent dat?

Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moeten wij eens nagaan, wanneer het leven ons het meest zinvol en waardevol lijkt. Dit gevoel van geluk ervaren wij het meest, als wij ons bemind en ons geborgen weten en daaraan niet hoeven te twijfelen. Als wij ook van anderen mogen houden en aan anderen liefde mogen schenken. Maar als iemand dit gevoel mist, is hij/zij diep ongelukkig. Een kind raakt dan zelfs geestelijk misvormd, gestoord. Geen dag zou moeilijker te leven zijn dan de dag dat er niemand aan ons zou denken en wij niemand zouden hebben, aan wie wij onze liefde zouden kunnen laten blijken. Alleen al de gedachte daaraan is niet te verdragen. Maar altijd, als er liefde gegeven en ontvangen kan worden, dan leven wij op, dan leven wij pas echt. Dan voelen wij dat het leven de moeite waard is.

Deze ervaring kan ons brengen tot het antwoord op Jezus' woord, dat geloof eeuwig leven betekent. Als je je in je leven gedragen weet door de liefde van de anderen en je ook aan die ander liefde mag schenken, dan ervaar je, dat liefde leven schenkt. Zonder liefde is het leven een hel. Zo zou men zelfs de hel kunnen omschrijven: de plaats waar geen liefde is, maar alleen maar haat. Geloven nu wil zeggen, dat ik mag staan in de wetenschap, dat ik bemind ben, niet alleen door mensen, wier liefde helaas onvolmaakt is en soms helaas zelfs onbetrouwbaar, maar vooral bemind door God, die Liefde is en trouw. Geloven is: daarin houvast vinden en innerlijke vrede. Zozeer heeft God ons lief, dat Hij zijn Zoon aan ons heeft gegeven. Hij heeft zijn Zoon niet aan ons gegeven om ons te oordelen, maar om ons te redden, ons tot leven te brengen. Geloven betekent: er volledig op rekenen, dat wij door God bemind

zijn en Gods liefde is altijd trouw, want zichzelf verloochenen kan God niet. God kan niet ophouden met liefhebben, zoals goede ouders dat ook niet kunnen.

In Jezus mogen wij deze liefde ontmoeten. Als wij willen weten, hoeveel God van ons houdt: kijk op naar het kruis. Alles heeft God voor ons over. Als wij willen weten, hoe wij met Gods liefde zijn omgesprongen: Kijk op naar het kruis. Dat is de grote tegenspraak, die ons er des te meer toe moet aansporen om Gods liefde met wederliefde te beantwoorden. Het kruis is daarmee tot teken van de liefde geworden. God wil ons redden van alle egoïsme en liefde-loosheid en heeft er alles voor over, dat wij dit gebaar leren zien en erop reageren.

Of een mens dat doet of niet, is niet zonder gevolgen. Wanneer hij op deze liefde vertrouwt, ervaart hij dat als houvast, als innerlijke vrede en geluk. Hij ervaart levensgeluk. Wil hij dat niet, dan zal hij zelf zijn heil moeten zoeken. Aanbiedingen te over. Kijk maar naar de reclame. Maar deze weg leidt al gauw van teleurstelling naar teleurstelling. En bovendien: God is onze liefde waard.

In deze veertigdagentijd willen wij als gelovigen de weg gaan die tot het leven voert, het ons geschonken heil. Wij trachten te doorzien wat oppervlakkig schijngeluk is. Wij kijken op naar de liefde Gods, die in kruis en verrijzenis voor ons zichtbaar wordt, naar Jezus Christus, onze Verlosser. Amen.